

hostivický měsíčník

ROČNÍK 17

ORGÁN RADY Měst NV V HOSTIVICI

ŘÍJEN 1990

PŘEČTĚTE SI: JAK BUDEME VOLIT • PŘEDPOSLEDNÍ ZVONĚNÍ • POZDRAV Z DOLINSKÉ OD ING. ARNOLDA • ZPRÁVA O OKRESU PRAHA-ZÁPAD • FOTBALOVÉ VÝROČÍ • FAKTA A POVĚSTI O HÁJOVNĚ • JIŽNÍ KŘÍDLO

V ROCE 1944 SE HOSTIVIČTÍ FOTBALISTÉ UTKALI S A. C. SPARTOU.
PÍSKAL VL. BURIAN. HRÁLO SE NA HŘIŠTI U BAŽANTNICE.

JAK BUDEME VOLIT

V září jsem v našem časopise informoval hostivické čtenáře o významných zákonech České národní rady, které podstatně ovlivní život obyvatel měst a obcí. Samozřejmě jsem tehdy ještě neměl k dispozici schválené znění zákonů. Jen předlohy předkládané po projednání ve výborech České národní rady ke schválení v plénu. Připustil jsem, že ledačos může být i jinak. Stalo se. Změny však nejsou tak podstatné, abych musel něco odvolávat z toho, co jsem napsal. Tentokrát si řekneme více o volbách. Uskuteční se 24. listopadu. V Hostivici budeme opět volit ve třech volebních místnostech. Otevřeny budou od 07,00 hodin do 20 hodin. Volit mohou jen občané s trvalým bydlištěm v Hostivici, kteří do dne voleb dovrší 18 let věku. Volební seznamy zveřejní národní výbor nejpozději 21 dnů před dnem voleb, to je do 3. listopadu. Volby bude řídit místní volební komise, složená ze zástupců všech volebních stran, které v Hostivici kandidují. Ve volebních místnostech budou působit okrskové volební komise. Volební lístky dostaneme domů 3 dny před dnem voleb, abychom si mohli důkladně rozmyslet, komu dáme hlas.

Volební systém pro letošní komunální volby byl obrazně nazván systém leporelo. To proto, že na volebním lístku budou všechny registrované kandidátky volebních stran vytištěny jedna vedle druhé v pořadí, jež vyloučuje místní volební komise. Kandidáti budou seřazeni pod sebou v pořadí, v jakém by si volební strana přála, aby byli zvoleni. U každého názvu volební strany, tou je politická strana nebo hnutí, ale i nezávislý kandidát či sdružení kandidátů, bude větší obdélníček, do něhož může volič křížkem vyznačit, že volí volební stranu jako celek. Obdélníčky budou i u jména kandidáta. Volič může hlasovat i tak, že hlasy přidělí jmenovitě různým kandidátům bez ohledu na to, na které kandidátce jsou uvedeni. Vybrané kandidáty opět zatrhne křížkem v rámečku u jména. Může ovšem vybrat jen tolik jmen, kolik se v obci volí členů obecního zastupitelstva. Přirozeně může vybrat i méně kandidátů, nikoliv však více. To by byl jeho hlas neplatný. Třetí volební kombinací je takový postup, kdy volič zvolí jednu kandidátku jako celek a kromě toho vybere i několik jednotlivých kandidátů. V tomto případě,

je-li součet všech kandidátů vyšší než počet volených členů zastupitelstva, hlas je platný, ale rozdíl v počtu označených kandidátů a počtu zvolitelných míst se odečte od konce kandidátky označené volební strany.

Zdánlivě složitý způsob snadno pochopíte, jakmile budete mít hlasovací lístek před sebou.

Co na závěr. Uvažujte, komu dáte důvěru a hlas, a dejte také pozor, abyste zbytečně svůj hlas nepromarnili.

S. P.

PŘEDPOSLEDNÍ ZVONĚNÍ

Už jen jednou se sejdou poslanci nynějšího městského národního výboru. Bude to 1. listopadu. Předposlední zasedání se konalo 20. září. Mělo klidnější průběh a bylo přehlednější a dělnější než květnové zasedání.

Poslanci vyslechli informace výborů lidové kontroly o prodeji hájenky manželů Barrylovým. O věci píšeme na jiném místě. Předšedové komise pak přednesli zprávy o obchodě a službách, o zahájení školního roku a kulturní činnosti, o činnosti sociální a zdravotní komise a o hospodaření města.

Aspoň pár slov o každé zprávě. Učitelský sbor, který zahájil 1. září nový školní rok, má 25 členů a jsou zastoupeny všechny potřebné aprobace. Nově se vyučují angličtina a němčina a náboženství. Přístavba školy potrvá ještě rok, a tak bude pokračovat vyučování na směny. Bohužel ani přístavba prostorové potíže nevyřeší úplně. Školská s kulturní komise rovněž vyzvala občany, aby podali návrhy na změnu názvu ulic, pokud takové změny považují za nutné. A takových případů je u nás dost.

"Nakupovat kamma, potraviny, ale i spodní prádlo, to je samozřejmě součástí péče členů sociální a zdravotní komise o sociálně potřebné občany", řekla předsedkyně komise paní Mráčková, když hovořila o sociální situaci v Hostivici. Občanů, kterým se komise snažila pomoci finančně i jinými způsoby, je v Hostivici na šest desítek. Častým problémem bývá už sama komunikace s těmito lidmi.

Ve druhé části svého vystoupení se předsedkyně komise vyslovila pro stavbu zdravotního střediska na místě jižní části zámeckého dvora.

Jak to bude u nás s obchody a řemesly? Zatím je na tuto otázku těžké odpovědět, protože stojíme bezprostředně před základní změnou v této oblasti. Proto bylo i pro předsedu komise pro obchod a služby ing. Steinera těžké říci něco přesnějšího. Spíše mohl informovat o tom, co se již stalo. To znamená o výpovědích různým prodejnám, z nichž asi nejcitlivější bude výpověď pro prodejnu obuvi, protože pro ni zatím není náhradní umístění.

V diskusi dominovaly dvě otázky. Umístění zdravotního střediska a s tím úzce související získání bývalého špejcharu /dříve v držení ČTK/ zpět do vlastnictví města, když MěNV budovu převedl v roce 1989 do vlastnictví Sportovních staveb a očekával za to, že tento podnik opraví aspoň střechu. Že se tak nestalo je všeobecně známo. Druhým frekventovaným tématem byl prodejní stánek před samoobsluhou na Husově náměstí. O tom, jak se diskuse vyvíjela a která stanoviska převážila nejlépe dosvědčí přijaté usnesení:

- Přezkoumat oprávněnost důvodu demolice jižního křídla hospodářského dvora zámku a demolici zastavit.
- Podat ONV návrh na zrušení práva hospodaření s bývalým špejcharem na Sportovní stavby z důvodu opomenutí vyjádření orgánu památkové péče a neprovedení opravy střechy a fasády.
- Dále má hospodářsko-správní odbor zahájit šetření ve věci navrácení původního obecního a státního majetku na území obce do vlastnictví obce.
- Pokud jde o stánek na Husově náměstí, usnesla se již v červnu t. r. rada MěNV, že má být z místa, kde stojí odstraněn.

JIŽNÍ KŘÍDLO

Začnu velkolepým nástupem mjr. Terazkyho na zámeček Zelená hora u Nepomuku a jeho pamětihodným výrokiem: "Na čo tak velké stromy?" ukázal na několik stoletých cedrů chráněných památkovým úřadem. "Popílit! Všetky popílit!" Pak mu padla do oka barokní kašna na nádvoří. "Čo je to?" "Kašna", dostalo se mu odpovědi. "Kášňa?" podivil se. "Na čo je vojáku kášňa. Vziť krompáč a kášně rozbourovat!" Uběhl ně-

jaký čas a na straně 143 M. Švandrlík v Čer-
ných baronech pokračuje. S Terazkyho nebyla
kloudná řeč, protože někdo z Nepomuku si
vzpoměl, že kašna ze zámeckého nádvoří by
mohla zdobit město a NV se obrátil na Teraz-
kyho, aby mu kašnu prodal. "Kášňa, kášňa,"
hřměl Terazky, "kdě je tady kášňa? Nikedy
som o žádněj kášni nepočul." Nikdo z podří-
zených neměl odvahu ho upozornit, že ji už
před třemi roky nechal rozkopat krompáči ...

Dnes řešíme případ "Jižní křídlo zámku"
versus "Zdravotní středisko". Je to případ
uměle vykonstruovaný. Jako v 50. letech.
Proč je podmíněna stavba střediska zbouráním
části památky, jejíž místo má zaujmout? To
se vážně nenajde místo pro stavbu střediska
jinde? Ve středu obce, v místech po vytěžené
hlíně z cihelny, dal MěNV souhlas ke stavbě
Agrozetu Jeneč. Proč by třeba tam nemohlo
stát zdravotní středisko. A důkladný rozbor
stavu a vývoje města by nám určitě ukázal
i další možnosti. Pokusil se někdo vážně
o takový čin? Zpracovaný územní plán Hostivi-
ce jím určitě není, protože není vlastně
k ničemu.

Proti navrženému projektu zdrav. stře-
diska na místě jižního křídla zámeckého dvora
jsou výhrady estetické, památkové i technic-
ké. Projekt nedodrhuje původní vzhled dvora.
Po stránce památkové je to asi tak, jako ve
filatelii, že totiž má-li známka poškozené
jen třeba dva zoubky, ztrácí hodnotu. Nemá-li
auto - veterán původní lak, cena se snižuje.
A my bychom rozbouřali celou 1/4 zámeckého
dvora! Nedívejte se na nynější stav nádvoří
a budovy. Představte si, jak asi vypadalo,
když bylo v pořádku, a jak by vypadat mohlo!
Památkáři za totality prohlásili křídlo za
bezpečné a v kritickém stavu. Ani jedno z to-
ho není pravda. Ostatně úředníci ministerstva
kultury byli v minulých letech ochotni i k
jiným tvrzením. Třeba, že se hodí krabice
Prioru doprostřed náměstí v Jihlavě.

Většina z nás se už smířila s paneláky,
buňkami a dalšími nouzovými ohyzdami a chodí
kolem nich bez estetického zážitku. Ten si
chodí vynahrazovat do Celetné ulice, na pěší
zónu, do Trojského zámečku atd., a tam kouka-
jí s otevřenou pusou. Na paneláky jsem viděl
s otevřenou pusou zírat jen západní cizince.
Proto se přimlouvám za naše děti a vnuky,
když už jsme my nebyli schopni krásno jim
postavit, abychom jim zachovali hezké věci
po našich otcích a dědech. Zbydou-li jim po
nás jen betonové paneláky, docela určitě se
v beton promění i jejich mozky. Naše k tomu

už nemají daleko. Přiznám se, že i můj. Krásu zámečku a jeho celistvého dvora pro mě objevila kamarádka mojí ženy, která se po 20 letech na nás přijela podívat z Kanady. Po přivítání její první otázka byla, co to máme za hezkou věc na náměstí. Vysvětlil jsem jí, oč jde a pochopil, že z její hlavy beton vyprchal a dívá se kanadským očima, i když mluví česky. Ona na rozdíl ode mne a dalších viděla přes zchátralý stav a zanedbaný, zarostlý dvůr to, co v Kanadě vidět nemůže a viděla to dokonce v restaurovaném stavu a v barvách.

Protože peníze na rekonstrukci nejsou, a vbrzku nebudou, měli bychom s co nejmenšími náklady objekt zakonzervovat a uvažovat, jak ho využít po jeho obnově. V prvé řadě bychom ale měli najít místo a prostředky na stavbu zdravotního střediska. Jen zdravý člověk se s potěšením podívá na hezký zámeček. Je tomu však i obráceně, pohled, jenž potěší, zároveň léčí. Aspoň duši. Nestavme tedy dvě stejně potřebné věci do sporu, ale řešme je obě k naší spokojenosti.

Kukačka

FAKTA A POVĚSTI

K ověření způsobu převedení objektu bývalé hájovny v hostivické bažantnici jsme z pověření předsedy Výboru lidové kontroly okr. Praha-západ provedli šetření na ředitelství státních lesů v Benešově. Ve spisech založených na tomto úřadě jsou dokumenty zakládající vlastnictví k uvedenému objektu, označenému jako rodinný domek čp. 53. Kupní smlouva je z 12. 7. 1976 a dosvědčuje, že domek spolu s pozemkem ve výměře 816 m² byl prodán benešovskou lesní správou za 65.494,- Kčs. Smlouva je registrována Státním notářstvím Praha-západ. Objekt byl oceněn znalcem pro účely bydlení a potvrzení o zaplacení kupní částky je přiloženo. Četli jsme tak i požadavek MNV Hostivice z 20. 5. 1976 o převod domku na MNV. Pro zamítavé stanovisko střediska Nižbor však nebylo žádosti obce vyhověno a zůstala bez odpovědi. Dodatkem k této kupní smlouvě byl 3. 5. 1977 převeden na kupující další pozemek ve výměře 1751 m² za částku 7.004,- Kčs. Potvrzení o zaplacení této částky a zaplacení dalších 3.264,- Kčs za zřízení užívacího práva k uvedenému majetku však ve spisech založeno není. Spis dále obsahuje žádost nových vlastníků, adresovanou odboru výstavby

ONV Praha - západ, o vyřazení objektu z bytového fondu. Vyjádření MNV Hostivice připojeno není a není ani doklad o vyřízení žádosti.

Ve spisech ředitelství lesní správy v Benešově nejsou žádné doklady o nákladech vynaložených na zhodnocení objektu stavebními úpravami, sadovou úpravou, oplocením apod. Kupní smlouva zřídila užívací právo manželům Baryllovým z Prahy.

N. Kubíková, ing. J. Pergl, dr. M. Zvára

Pplk. Hůla z Okresní správy sboru požární ochrany potvrdil, že závěr požárníků je jednoznačný. Požár, při kterém dne 14. 1. 1990 hájenka shořela, byl založen.

Tolik zjištěná fakta. Protože však pověsti o zlém duchu, který zapálil a hodné štěstěně, která vrátila majitelům téměř desetinasobek vloženého obnosu, kolují dál, měl by se těmto nadpřirozeným silám udělat konec řádným přešetřením okolností požáru. Jsou-li to jen chiméry, ať se rozplynou. Jestliže ne, ať je ze světa sprovedí řádný soud.

Protože objekt je na hostivickém katastru a leží v části oddechové a rekreační zóny města, měl by nový majitel na tato fakta brát zřetel a obnovit objekt po dohodě s občany Hostivice. Myslím, že by to měla být přinejmenším slušnost. Zatím nikdo, ani MěNV, neví, kdo je nový majitel a co hodlá na spaleništi vybudovat!

- Ku

POZDRAV Z DOLINSKÉ

Od roku 1987, kdy jsem jako kádrově závadová osoba musel odejít z podniku, u kterého jsem pracoval po vyhození z ministerstva dopravy v době normalizace více než 15 let, jsem se dostal k ČKD. Tato firma v té době prováděla hlavní dodavatelské československé účasti na tzv. integrační akci států RVHP - výstavbě Krivorožského kombinátu na úpravu okysličených rud. Kromě nás zde pracují Rumuni, Němci a Bulhaři, kteří nahradili prozíravé Maďary, jimž už patrně tehdy jedno Gabčíkovo-Nagymaros stačilo a od celé akce odstoupili. Počátkem roku 1988 jsem nastoupil přímo sem, na stavbu, nejprve jako vedoucí letecké dopravy a po konfliktu s jedním pražským předsedou, tehdy ještě rodné strany, jako technický dozor technologického zařízení. O celé

této akci, která se díky nevýhodné smlouvě a všem průvodním jevům socialistického hospodářství stala velkou zátěží pro celou naši republiku, jste jistě již informováni z tisku. Řešení se samozřejmě usilovně hledá, a jak nás tady, tak lidi doma a hlavně pana ministra Klause bude z tohoto dalšího pomíku komunistických vládců ještě dlouho bolet hlava. Ale o tom až někdy příště. Dnes se trochu rozhlédneme po Ukrajině a hlavně městečku Dolinská, v jehož blízkosti se celý komplex staveb kombinátu nachází.

Dolinská leží v rovinaté černozemní oblasti, zhruba v polovině trasy mezi Kyjevem a Krymem. Ačkoliv v názvu kombinátu je "Kri-vo-rožský...", město samé i staveniště patří do Kirovogradského kraje, ale to je spíše jen administrativní chybička. Samotné město žádnou dlouhou historii nemá, nejstarší zprávy tady mají o jakési chudé vesničce někdy z počátku 18. století. Teď, kdy už se to nebojí prozradit, se místní lidé nejvíc chlubí tím, že nedaleko odtud se narodil Lev Trocký. To nedaleko je v ukrajinských rozměrech asi 50 kilometrů. Zatím zde žije asi 12 tisíc obyvatel, pracujících převážně v zemědělství, včetně cukrovaru a vysokého obilního sila, které je svou výškou jedinou dominantou zdejší krajiny. Co do správního uspořádání je to sídlo rajonních úřadů, našeho okresu. Z průmyslu jsou zde jen menší, většinou opravárenské závody a poměrně velké nádraží. Střed města tvoří asi 300 metrů dlouhá pěší zóna s poštou, kinem, lékárnou, bankou, hotelem a dvěma obchodními domy a řadou malých prodejen. K nezbytné aleji slávy, což jsou dosti neuměle a barevně vyvedené portréty různých úředníků a hrdinů socialistické práce, zatím ještě patří asi 4 metry vysoké socha Vladimíra Iljiče na mramorovém podstavci, ale kupodivu se tam již nevešla žádná budova úřední nebo stranická, ty jsou soustředěny v souběžné ulici. Tím ale také končí "městský" ráz Dolinské. Až na nepatrné výjimky všechno ostatní jsou nízké přízemní baráčky, chaloupky až chatrče s malými zahrádkami, obehnanými různě popadanými či neuměle vyspravovanými dřevěnými ploty. Chodníky většinou neexistují a když, tak jen v období sucha, v deštích jsou ulice plné bláta. Jistá paní redaktorka z Květů musela mít velkou fantazii, když před dvěma roky popsala Dolinskou ve své reportáži jako město, kde se "rodinné vilky utápějí v zeleni". Dost jsme se tomu zasmáli. Pravda je, že v každé zahrádce je pár stromů, ale velmi málo ovocných, převažují ořechy. Když jsem se

kdysi na začátku tomu před jedním místním obyvatelem podívil, protože v zimě stojí 5 malých jablíček (prodává se většinou "na hromádky", popř. na "šálky" nebo "vědra") celý rubl, a tak bych předpokládal těch ovocných stromů víc, vysvětlil mi, že je to pozůstatek období kolektivizace. Tenkrát byla zavedena z každého ovocného stromu na soukromém pozemku daň, aby se podpořila výsadba kolchozních sadů. Nu a v té vyhlášce na ořechy zapomněli, z těch se neplatilo.

Životní podmínky a úroveň bydlení odhadujeme tak na naše východní Slovensko za první republiky ve 30. letech. V tomto období byla celá Ukrajina postižena tím známým hladomorem. Stalin si tehdy počkal, až bude po žních, a poslal Rudou armádu, která odvezla obilí, odehnala a odvezla veškerý dobytek a drůbež a zamezila jakémukoliv pohybu obyvatelstva. Byl to trest za tehdejší pokusy o ukrajinskou samostatnost a nespokojenost se sovětskou mocí. Následky byly hrozné, počet mrtvých šel do milionů, vymřely celé rodiny i vesnice. Díky "glasnosti" jsme si již loni mohli v místních novinách přečíst otřesnou vzpomínku očitého svědka případu, kdy hladu šílená matka podřezávala své děti, aby je tak uchránila od utrpení pomalu přicházející smrti. Tímto traumatem jsou postiženi místní obyvatelé až do dnešních dnů. Jsou ve srovnání s námi velmi skromní a spokojení s tím, jak žijí, protože vzdor té všeobecné mizerii se zásobováním čímkoliv, jsou alespoň ty nejjzákladnější potraviny stále ještě k sehnání. Nevadí jim, že ač žijí ve městě, po každém dešti šlapou v blátě, velká většina neví, co je to vodovod nebo kanalizace, o skutečných službách se nedá mluvit. Hlavně, že je zatím co jíst a občas se sežene nějaká ta vodka nebo alespoň cukr na pálení "samohonky". Sedm desetiletí budování komunismu u nich vedlo k úžasnému nihilismu, apatii a nezájmu o veřejné záležitosti, společný, ale na rozdíl od nás i o soukromý majetek.

Lidé na panující režim reagují po svém, přizpůsobují se. Při debatě s místním vzdělaným a osvětleným člověkem, který byl dokonce i v zahraničí a všechnu tu mizerii tady dovede dobře rozpoznat, jsme hovořili o tom, zda by nešlo zkusit pro zlepšení životních podmínek něco podobného jako byly třeba naše akce "Z". Vyslechl mne, nechal si to všechno vysvětlit, a pak mi rezolutně odvětil, že to by tedy u nich nešlo. Jít pracovat třeba na úpravu chodníků a ještě k tomu zadarmo, to ne! Vzpomněl jsem si na ty tolik u nás propagované subotniky, ale on se jen usmál. Vy-

světlil mi, že to je jen taková hra, účast na nich je placená, jinak by tam nikdo nešel.

Tolik let nám tuto zem a její zřízení dávali naši mocipáni za vzor. Agronom z místního kolchozu, který nosí sako pokryté spoustou vyznamenání a řádů za vynikající práci, se mnou přestal mluvit, když jsem mu řekl, že za těch 22 metrů z hektaru by ho z našeho JZD vyhodili na hodinu. Ta tolik vychvalovaná černozem je neumělým obděláváním dávno vyčerpaná, umělých hnojiv je málo a vyvážet na pole hnoj, to jsme tady nikde v širokém okolí neviděli. Tak, jak to známe i my z dosavadního budování socialismu, malér je, ať se urodí málo nebo moc. To je letošní případ. Obilí není kam dát, nejsou auta a pokud jsou, není do nich benzín. Každý rok jsme tady svědky zaorání celého lánu rajčat nebo vypadaného obilí. Sláma se moc nesklízí, po žních se po strništi projede traktor s hořící pneumatikou na řetězu, a je to.

Pokračování
příště

Ing. Josef Arnold
Dolinská - Ukrajina

O STAVU OKRESU PRAHA-ZÁPAD

Okres Praha-západ se utvářel postupně od správní reformy v r. 1949. Současnou podobu získal v roce 1960, kdy byly sloučeny pod názvem Praha-západ okresy Praha-jih, Praha-západ a část okresu Jílové. Vznikl tak nepříliš konsistentní územní celek. Územní změny v r. 1968 a 1974, jimiž byl ku Praze připojen pás průmyslových sídel, v nichž byla umístěna i podstatná část občanské vybavenosti, zvýraznily nepřirozenou územní strukturu okresu.

Nejistá existence okresu vedla k tomu, že vedení Středočeského KNV opomíjelo při regulování investiční politiky potřeby okresu, který zejména v terciální sféře stále výrazněji zaostával za ostatními okresy kraje. Infrastruktura, umístěná v příměstských obcích na území připojeném ku Praze postupně zastarávala a na území okresu nebyla nahrazována novou výstavbou.

Důsledkem tohoto vývoje byly následující skutečnosti:

- okres nemá nejen okresní město, ale ani jako jediný okres v kraji žádné centrum s okresní vybaveností. Téměř všechna zařízení okresního významu jsou umístěna v Praze,
- okres je v řadě směrů obč. vybaveností na jednom z posledních míst nejen v rámci

kraje, ale i celé ČR, např. střední školství, nemocniční péče, počet bytů napojených na kanalizaci a vodovod,

- ekonomická základna okresu je nejslabší v celém kraji. Okres je nejen jediným okresem s charakterem převážně zemědělským, ale jeho průmyslová základna je zcela roztržena do řady sídel. Jeho průmyslová struktura (hutnictví) je v podmínkách možných hospodářských změn velmi zranitelná,
- okres je územím s nejhustší sítí rekreačního osídlení v celé střední Evropě, přičemž technické sítě ani občanská vybavenost nedostačují potřebám jak trvale, tak i přechodně bydlících obyvatel,
- intenzita rekreace, dopravy, zemědělské výroby, v severní části okresu i vliv Prahy a Kladenska nepříznivě ovlivňuje životní prostředí okresu,
- likvidace drobného živnostenského podnikání negativně ovlivnila každodenní uspokojování potřeb obyvatelstva v bydlišti a nutí je dojíždět za těmito službami převážně do Prahy,
- kolektivizace zemědělství ovlivnila negativně urbanistickou strukturu vesnice, devastací tradičních zemědělských usedlostí a výstavbou velkokapacitních areálů na okrajích intravilánů, sídel. Zcelováním polí, chemizací, likvidací drobné zeleně apod. narušila i ekologickou rovnováhu krajiny,
- dřívější samosprávu obcí, jež se po desetiletí vyvíjely v přirozených regionálních vazbách, nahradil umrtvující systém totální politické závislosti na vůli KSČ a ekonomické závislosti na centrálních zdrojích,
- ztratil se pocit občanské pospolitosti i vztah k obci, když vztah k okresu se nikdy nevytvořil. Lidé se uzavřeli, ztratili úctu k tradicím, potřebu hledat a vytvářet krásu.

Osídlení a obyvatelstvo

Na území okresu bydlí na ploše 633 km² v 69 obcích 75 tis. obyvatel. Z toho má statut města 7 obcí (Roztoky, Jílové, Hostivice, Černošice, Mníšek, Libčice, Řevnice). Počet obcí se postupně snižoval integrací - v roce 1950 jich na území okresu bylo 105. To spolu s kolektivizací a dalšími negativními faktory, jako bylo rušení malotřídních škol a dal-

ších zařízení obč. vybavenosti, vedlo k silnému poklesu počtu v malých sídlech. Situaci zde negativně ovlivnila i kategorizace sídel od šedesátých let, kdy tzv. sídla ostatní byla určena fakticky na dožití a byla v nich zakázána podpora nové bytové výstavby a budování nových zařízení občanské a tech. vybavenosti. V důsledku tohoto vývoje bylo na okrese v roce 1980 (sčítání lidu) kromě 26 869 obydlených bytů 1264 neobydlených bytů a 1619 dočasně obydlených bytů (chalup). Přitom na okrese je v rámci kraje největší bytová nouze, 4 434 domácností bylo v roce 1980 bez vlastního bytu a na 100 obydlených bytů tedy připadlo 117 domácností. V letech 1980-90 bylo sice vybudováno cca 4000 bytů, poněvadž ale pokračuje odpad bytového fondu, nelze předpokládat, že se uvedený rozsah soužití domácností sníží.

Demografická situace okresu se vyznačuje od roku 1960 trvalým poklesem počtu obyvatel. Tento pokles se stává závažným problémem zejména v jižní části okresu, kde se rýsuje u některých menších sídel ztráta funkce trvalého bydlení.

Vývoj počtu obyvatel od roku 1970:

1970 - 80 067 osob
1980 - 79 592 osob
1989 - 75 263 osob

Vodní hospodářství

Okres Praha-západ je součástí vodohospodářsky pasivní oblasti. Projevuje se to jak nedostatečnou kapacitou vodních zdrojů, tak soustavně klesající kvalitou především podzemních vod. Rozhodující část obyvatel je zásobována právě z podzemních zdrojů, pouze necelých 16 % z upravených povrchových vod /převážně Želivka/. Na veřejné vodovody je připojeno zhruba 46 % obyvatel /tento počet je ještě částečně zkreslen podílem sezónního nárůstu obyvatel rekreací/. Okres je v tomto směru na posledním místě v kraji /průměr je 64 %/ a jednom z posledních míst v ČSFR. Přitom i většina veřejných vodovodů nevyhovuje jak kapacitou /Černošice, Mníšek, Slapy/, tak kvalitou /Kosoř, Třebotov, Davle/. Roli hraje i zastaralost vodovodů z hlediska profilů a materiálů /Řevnice, Černošice atd./.

Také v čištění odpadních vod je okres svým podílem 26,5 % obyvatel, připojených na veřejné kanalizace na posledním místě v kraji /kraj - 71,6 %/. Přitom v průběhu posledních 4 let byl dosažen mimořádně vysoký přírůstek

- více než 10 %. Rozsáhlou výstavbou čistíren odpadních vod /ČOV/ v posledních letech byly i při všech potížích vytvořeny podmínky pro postupné zlepšování stavu. Když započítáme i rozestavěné ČOV, je jejich kapacita schopna vyčistit odpadní vody od více než 65 % obyvatel okresu. Zůstává tedy hlavním problémem postupná výstavba kanalizačních sítí v místech, kde již fungují ČOV. Kromě toho je ale nutno řešit i závěrečnou fázi čistícího procesu - likvidaci kalů, kde dosud není jednoznačně rozhodnuto o koncepčním řešení. Situaci komplikuje obsah těžkých kovů v těchto kalcích, který znemožňuje jejich běžné využití v zemědělské výrobě.

Zemědělství

Zemědělství okresu je charakterizováno vysokou koncentrací. Z celkové rozlohy 38.909 ha zemědělské půdy je plných 87,6 % soustředěno v 7 zemědělských družstvech a nyní 4 podnicích státních statků, 3,4 % představuje půdní držba jiných zemědělských organizací státního sektoru a 9 % půdy je v držbě občanů (převážně jde o zahrady). Tato koncentrace byla v minulosti dosažena politickým tlakem, nikoliv ekonomickou potřebou. Vedla kromě stoupajících provozních nákladů půdě a majetku družstev a k popření původních družstevních myšlenek (které přitom nebyly na vesnici nic nového). Vysoká intenzita rostlinné i živočišné výroby, většinou dosahovaná na úkor ekologických i ekonomických požadavků, která v minulosti přinášela okresu pochybnou slávu, má v posledních letech tendenci ke stagnaci či poklesu.

V současné době se projevuje celá řada požadavků na vrácení půdy původním vlastníkům. Prozatím pouze nepatrná část žadatelů hodlá klasicky zemědělsky hospodařit, většinou jde o požadavky na navrácení větších zahrad, menších pozemků pro drobné hospodaření nebo o požadavky na použití zemědělské půdy pro nezemědělské využití (stavby, parcelace atd.). Také u zemědělských podniků se projevují tendence o jejich dělení (např. kolos St. statku Praha-západ je již rozdělen na 4 samostatné podniky, úmysly s dělením zem. družstev jsou v JZD Zvole, Velké Přílepy).

Stav zemědělské půdy v okrese se v průběhu zejména posledních 15 - 20 let zhoršil, i když zatím ne katastrofálním způsobem. Jde zhruba o 3 základní úkazy:

- vliv nedomyšlené organizace půdního fondu -
- zejména zrušení přírodních překážek (me-

zí, úvozů atd.). Nadměrná velikost honů citelně zvyšuje působení eroze, vede k poškozování struktury půdy četností přejezdů a nepříznivě působí i z biologického hlediska;

- použití těžké mechanizace a dopravy (spolu s působením chemických a agronomických vlivů) podstatně zhoršilo fyzikálně chemické vlastnosti řady-a to nejkvalitnějších půd - zejména zhutněním podorničí;
- sloučením vlivů z ovzduší (kyselé deště, atd.) s často neúměrnou aplikací pesticidů a nevhodnou strukturou miner. hnojiv dochází k nepříznivému stavu půdy z hlediska biologického života v ní a k poklesu půdní rekreace.

V neposlední řadě je nutno počítat v okrese s dosti podstatným úbytkem orné půdy - protože vysoký podíl zornění (90,1 %), dosažený na úkor luk, pastvin i nezemědělské půdy nemůže být z ekologického i ekonomického hlediska trvalý.

Pokračování

FOTBALOVÉ VÝROČÍ

Jak to vlastně začalo ?

V roce 1922 byl založen samostatný klub AFK Hostivice. Zakládajícími členy byli: Václav Tomášek, Josef Havel, František Čermák, Matěj Procházka, Václav Bláha, Bohumil Mach, František Šimáček, Ladislav Šprunk, Václav Zpěvák a Josef Kutásek. Tento klub ale v roce 1928 zanikl hlavně z důvodů nedostatku financí.

Bylo to na jaře 1930.

V neděli 23. března se konala v restauraci "U Šroubků" ustavující schůze sportovního klubu. První zápas jsme hráli ve Zbuzanech a vyhráli jsme 8:1. V tomto roce jedna byla sehrána 14 zápasů se skórem 64:11. V říjnu 1933 byl založen další klub Meteor Litovice.

1935-1939

V roce 1936 jsme postoupili ze II. třídy do 1.B třídy. Ale již následující ročník jsme sestoupili. Již také máme oddíly dorostu a žáků. Novým předsedou se stává Fr. Denebír. 10. července 1939 se slučujeme s Meteorom Litovice.

1940-1944

I když jsme hráli v těchto pohnutých letech jen průměr II. třídy, začaly se objevovat

nové tváře: Král, Potsch, Lossman. V roce 1941 jsme ale utrpěli těžkou ztrátu, když byl nacisty popraven sekretář Š. Drda a zanedlouho skonal v Mauthausenu F. Novotný. V roce 1943 bylo opět otevřeno hřiště u bažantnice a k zahajovacímu utkání jsme si pozvali slavnou Viktorii Žižkov. V tomto roce také postupujeme opět do 1.B třídy. Již také máme 1.B mužstvo. V roce 1944 nás dokonce v závěru sezóny trénoval slavný Plánička.

Rozhodčí Vlasta Burian a kapitáni Kolský a Kubišta

1945-1954

Přišel toužebně očekávaný okamžik - svoboda. Prvním poválečným předsedou se stal Jan Zadáč. Mužstvo bylo zařazeno do kladenské 1.B třídy, kde působilo do roku 1948. Opět se osamostatnil Meteor, ale již za rok jsme se navždy spojili v jediný klub. V roce 1952 bylo zrušeno hřiště u bažantnice. Budeme hrát na hřišti v Litovicích.

1955 - 1959

Je období nástupu mladé generace. Přicházejí M. Pachman, L. Protiva, Zb. Jabůrek, K. Šmíd, K. Rajtora, Fr. Šťastný, J. Šuplát. Tato jména se později stala velmi známá. Již v roce 1959 postupujeme. To již trénuje J. Joska. A diváci? Na zápas Hostivice - Řeporyje přišlo 2000 diváků! V těchto letech máme silný dorost. Jezdí k nám celky Berouna, Rakovníka, Kladna, Příbrami a jiné. Trenéři těchto letů jsou Jarkovský, Tušer, Císař. V těchto letech ale došlo k velmi smutné události, když v zápase s Ruzyní je zraněn hráč J. Tesař a při převozu do nemocnice umírá.

1960 -1965

Při oslavách 30 let kopané hrajeme s ligovou Slávií. I když prohrajeme 0:9, diváci si přišli na své. Za Slávií nastoupili mimo jiné:

Lála, Dolejší, Morávek. Vrcholem tohoto období byla sezóna 1962 - 63, kdy postupujeme do 1.B třídy. 22. října 1963 otevíráme sportovní stadión zápasem Hostivice - ČKD Slaný 2:2.

1966- 1969

V těchto letech jsou výkony v průměru 1.B třídy. Dochází opět k omlazení: Pajma, Novotný, Čermák, Brabec, Zelenka, Fr. Bereš, Nedbal. Trénuje Jos. Eliášek, potom Vörös. Běčko hraje střídavě III. a IV. třídu bez větších úspěchů.

1970 - 1974

V roce 1970 postupujeme do 1.A třídy. V prvním zápase jsme v nové soutěži sice zvítězili 5:0 se Strašnicemi, ale potom byly výsledky jen průměrné.

1974 - 1979

Rok 1975 je zapsán zlatým písmem v naší historii. Postupujeme do pražského přeboru. A to byla doposud nejvyšší soutěž, kterou jsme hráli. O postup se zasloužili: Pajma, Kaplánek, Fišer, Hájek M., Tomášek, Kletečka, Šafařík, Skála, Beran, Krása M., Novotný, Hájek Vl., Dufek, Kácl, Brabec, Šťastný, Kubišta, Jílek, Horák, Krejza a trenér K. Malík. Byť jsme hned po roce sestoupili a k záchraně nám scházel bod, již nikdy jsme tak vysoko nehráli.

Současnost:

Nyní naše A mužstvo hraje 1.B třídu se střídavými úspěchy. B mužstvo se opět vrátilo do okresního přeboru. Velmi dobře pracují mládežnická družstva. Zde máme u žáků trenéra II. třídy M. Urbana. Dorost vede R. Vlasák. U Běčka je Krása a Tomášek. A hlavní kormidlo drží hrající trenér Z. Findejs. Poslední období sametové revoluce a jejích důsledků se dotýká i nás. Velmi komplikovaná finanční situace nám sice práci ztěžuje, ale náš nový výbor zvolený 6. 9. 1990 ve složení: předseda Kubišta, Šmejdiř, Jílek, Šuplát, Fiala, Hájek Vl., Protiva, Stupka, Eiselt a Peterka zcela jistě povede náš oddíl k dalším novým úspěchům.

J. Fiala

INDIÁNSKÝ TÁBOR

Přijeli jsme na rozlehlou louku, kde nebylo vůbec znát, že tam za pár hodin bude stát tábor. O to, aby stál, jsme se museli postarat sami. Začali jsme stavět stany teepee, kuchyň,

jídelnu, umývárnu, latrýny a přístřešek na věci. Až jsme konečně skončili a mohli se věnovat programu.

Naší hrou bylo dostat se na nové loviště. To však mohl získat jen jeden rod, a my byli rohy dva, Lišky a Střelky. Dostávali jsme různé úkoly, např. vyřezat lžici, najít stopy, postavit bránu nebo udělat něco užitečného pro tábor. Naši vedoucí pro nás připravili také zábavné hry, jako třeba chytání bobrů. Při tomto "bobrodiviní" jsme si užili hodně "bobrodružství". Celotáborovou hru vyhráli Lišky.

Častokrát jsme byli v pískovcových skalách, které jsou známé pod názvem Toulcovy maštale, kde jsme hráli různé hry. Byli jsme i v Litomyšli. Každá družina měla zjistit co nejvíc o městě a zdejším zámku, který jsme také navštívili.

Kromě celotáborové hry jsme hráli také turnaj v kopané, který se dal nazvat spíše česká okopávaná. Byly 3 družstva dětí a 1 družstvo vedoucích, vyhrálo družstvo FC NEKOP-NEM SI. Konal se i turnaj v bedmintonu a softbolu.

Každý den jsme vařili pro 22 velmi hladových krků. V kuchyni jsme se střídali. Večer byly nástupy v indiánských krojích a v noci samozřejmě hlídky.

Na začátku a na konci tábora jsme zapálili velké ohně. Při posledním bylo vyhodnocení her a soutěží, potom se zpívalo. Poslední den jsme všechno sbalili a jen neradi se vraceli domů.

Na ty tři krásné týdny asi nikdo z nás nezapomene.

Jan Kolář Petra Krejčí
z Kmene lesní moudrosti Tuláci

NĚCO MÁLO O ZŠ

V letošním školním roce došlo ve složení učitelského sboru k některým změnám. Na 1. stupni ve třídě 4.B je třídní učitelkou p. Martina Macků, která v této třídě vyučuje spolu s Alenou Vlčkovou - zástupkyní ředitelky. P. uč. Macků je především výtvarnice, a proto jí kromě třídy 4.B byla svěřena převážná část hodin výtvarné výchovy na 2. stupni. Velkým přínosem pro školu je p. uč. Věra Bědková, dr. přírodních věd, plně kvalifikovaná pro výuku matematiky a fyziky. Český jazyk v 5. třídách vyučuje p. uč. Erika Chroustová, dálkově studující Filozofickou fakultu v Praze.

Žáci 6. tříd mají na český jazyk p. uč. Aleše Marka, absolventa Pedagogické fakulty v Praze s aprobací český jazyk a občanská výchova. V letošním školním roce dochází v učebních osnovách k celé řadě změn. Jednou z výrazných změn je výuka cizích jazyků. Na naší škole se učí v 5., 6., 7. třídách anglický jazyk a v 8. třídách anglický jazyk, německý jazyk a ruský jazyk. Angličtinu vyučuje p. uč. Vančurová, p. uč. Jupová a p. uč. Jana Matejčková - absolventka VŠE. V 1. a 5. třídách máme letos ještě o 1 hodinu tělesné výchovy navíc. Chtěli bychom, aby to byla hodina rekreační a kondiční. Těšíme se na nové učebnice dějepisu, zeměpisu a občanské nauky.

Tak jako v loňském školním roce, tak i v tomto roce začnou žáci 2. tříd jezdit na plavání, žáci 7. tříd absolvují lyžařský výcvik.

Určitým zklamáním pro nás bylo zdražení pobytu našich dětí ve škole v přírodě. Vzhledem k výši požadované částky jsme se rozhodli školu v přírodě odvolat. Bohužel ani letos se nevyhneme směnnému vyučování, i nadále nám budou chybět prostory pro školní družinu. A tak je pro nás pro všechny víc než příjemné, že nám letos přibudou podzimní prázdniny 1. a 2. listopadu a prázdniny na konci I. pololetí školního roku.

O tom, jak se nabízený odpočinek promítl do kvality práce našich dětí zase někdy v dalším čísle HM.

Renata Trhlínová

ČESKÁ KULTURNÍ VÝROČÍ

4. října se dožívá 80 let spisovatel, který je alespoň kouskem svého života spjat s naším krajem. Byl totiž několik let výpravčím železniční stanice v Jenči a na Masarykově nádraží. Adolf Branald, prozaik, reportér, autor veseloher i knih pro mládež, se narodil 4. října 1910 v Praze jako syn herce a režiséra Richarda Branalda. Dětství prožil v prostředí kočovné divadelní společnosti a jako chlapec účinkoval na jevišti i ve filmu. Po maturitě na obchodní akademii prošel celou řadu různých zaměstnání: pracoval u olejářských firem, byl pianistou, knihkupcem, vedoucím autoopravny i autorem her pro ochotníky. V letech 1936 - 1945 pracoval jako telegrafista a výpravčí ČSD, po osvobo-

zení se stal tiskovým referentem ministerstva dopravy, později nakladatelským redaktorem a nakonec volným spisovatelem.

Ve svých románech barvitě vylíčil jednak prostředí kočujících divadelních společností /Stříbrná paruka, V hlavní roli Matyáš/, jednak osudy zaměstnanců Masarykova nádraží za okupace a za květnové revoluce (Severní nádraží, Lazaretní vlak). Z minulosti technického pokroku čerpá kniha Dědeček automobil, z dějin pražských zpěvních síní kniha Chléb a pšeně. Aktuální současnost se Branald snažil zachytit v črtách a povídkách Ztráty a nálezy, nemocniční prostředí zobrazuje jeho rozsáhlý román Vizita. Vzpomínky na minulost i na vznik svých hlavních literárních prací shrnul v knížce Valčík z Lohengrina.

Branaldovo dílo se mezi čtenáři stále těší značné oblibě.

- r

O CYRILU A METODĚJOVI

Ve středu 12. září 1990 uspořádalo Katolické farní společenství v kostele sv. Jakuba v Hostivici zajímavou a hluboce erudovanou přednášku pracovníka staroslověnského oddělení Ústavu pro jazyk český ČSAV dr. Václava Konzala o životě, působení a významu věrozvěstů, soluňských bratří Cyrila a Metoděje. Jeho přednáška přinesla nejen výsledky nejnovějšího vědeckého bádání, ale byla také pronesena s velkým osobním zaujetím.

Posluchači se dověděli mnoho zajímavých detailů. Je obecně známo, že křestní jméno Cyrillovo bylo Konstantin, ale málokdo už ví, že také jméno staršího bratra Metoděje je jménem řádovým a že se pravděpodobně jmenoval Michal. Přednášející seznámil posluchače i s archeologickými objevy, které ukázaly, že nejstarší chrámové stavby na Moravě vznikaly už půl století před příchodem soluňských bratří.

O datu jejich příchodu se vedou spory, zda to bylo roku 863, nebo 864. Doba jejich společného působení na Moravě byla jen krátká, a přece si stačili vychovat dostatek žáků. Ti byli sice po Metodějově smrti z Moravy vypuzeni, ale odkaz věrozvěstů zapustil své kořeny v řadě dalších slovanských i neslovanských národů a stal se základem jejich kultury. Po zásluze tedy byli označeni za patrony Evropy.

Přednáška dr. Václava Konzala byla přijata s porozuměním a oceněním, ale jistě by si zasloužila mnohem širší okruh posluchačů.

- r

ZEPTALI JSME SE ZA VÁS

Zeptal jsem se paní Mirky Kalinové na Odboru služeb obyvatelstvu ONV Praha-západ:

"Platí povolení k poskytování služeb udělené MěNV v Hostivici podle nařízení vlády ČSR č. 1/1988 Sb.?"

"Povolení, které MěNV podle tohoto nařízení vydal, platí stejně jako registrace vydaná podle nového zákona č. 105/1990 Sb., ze dne 18. dubna 1990 o soukromém podnikání občanů.

Pracovníci ONV Praha - západ zkontrolují v pondělí 24. září všechna povolení vydaná MěNV v Hostivici a seznam soukromých podnikatelů bude předán okresnímu oddělení Českého statistického úřadu, který dodatečně všem podnikatelům přidělí identifikační číslo /IČO/.

Veškeré změny v registraci (například rozšíření činnosti na další obor, změna názvu firmy) provádí na ONV Praha - západ Odbor služeb obyvatelstvu. Správní poplatek činí 60,- Kčs.

Jakékoliv dotazy všem rádi zodpovíme na telefonním čísle 29 73 45."

"Děkuji za informaci".

Čeněk Macháček

SPRÁVY SPOZ

Jménem nás dříve narozených děkujeme Sboru pro občanské záležitosti a Městskému kulturnímu středisku v Hostivici za hezké odpoledne, které pro nás připravili v kulturním domě Praga Hostivice.

Za všechny přítomné děkuje František Velinger

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Emílie Kolínová	3.10.1904	86 let
Josefa Ondřichová	8.10.1904	86 "
Marie Křížová	13.10.1904	86 "
Václav Roubal	6.10.1906	84 "
Emílie Šmejkalová	14.10.1906	84 "
Jaroslav Linek	16.10.1906	84 "
Aloisie Šmolková	18.10.1908	82 "
Karel Houška	20.10.1908	82 "

B l a h o p ř e j e m e

Dne 18. října 1990 oslaví 94. narozeniny pan Josef D u s í k . Do dalších let přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

SŇATEK UZAVŘELI

M n o h o š t ě s t í

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

Marie Sejkorová 1905 30. 8. 1990

Č e s t j e j i c h p a m á t c e

VZPOMÍNKA

Dne 22. září tomu bylo 9 let, co nás navždy opustila naše maminka, babička a prababička, paní Anežka F i a l o v á .
Vzpomíná rodina Ferbasova a Kopova.

KOPANÁ

sobota 3. 11.

dorost	- Jílové	10.15
Mníšek	- "B"	14.00
Hostivice	- Kladno "B"	14.00

neděle 4. 11.

Černošice	- žáci	10.00
-----------	--------	-------

sobota 10. 11.

Líšnice	- dorost	10.15
---------	----------	-------

neděle 11. 11.

"B"	- Průhonice	14.00
Nučice	- Hostivice	14.00

sobota 17. 11.

dorost	- Libčice	10.00
Jesenice	- "B"	13.30

PRANOSTIKY

Krásný říjen - studený leden.

Sněží-li brzy v říjnu, bude měkká zima.

KULTURNÍ POŘADY

říjen

10. - koncert KPH v 19,00 v zámku Hostivice
Jaromír Klepáč - klavír, Dušan Foltýn -
- hoboj
16. - taneční kursy v 19,00 v D. D.
20. - Havelské posvícení ve 20,00 v D. D.
22. - výchovný koncert "Rožmberská kapela"
v 9,00 v D. D.
23. - taneční kursy v 19,00 v D. D.
30. - taneční kursy v 19,00 v D. D.

listopad

6. - taneční kursy v 19,00 v D. D.
7. - koncert KPH v 19,00 v zámku, Milan Ze-
lenka - kytara, z.u. Brigita Šulcová -
- soprán
10. - taneční kursy - prodloužená v 19,00 D.D.
12. - výchovný koncert pro II. st. ZŠ
13. - taneční kursy v 19,00 v D. D.
16. - koncert dechové skupiny Budějská kapela
v 19,00 v D. D.
20. - taneční kursy v 19,00 v D. D.
27. - taneční kursy v 19,00 v D. D.
30. - "Kočka poklad rodiny" pro MŠ a I. st.
ZŠ v 9,00 v D. D.

KINO

Listopad

2., 3.	Emanuela	++	Francie
6., 7.	Šerif a mimozemšťan I.		Italie
9., 10.	Nashledanou a děkuji	+	Italie
13., 14.	Král ze Sulu (dvojprogram)		ČLR
16., 17.	Něžný barbar	+	ČR
20., 21.	Rodinný zločin	++	Španělsko
23., 24.	Šerif a mimozemšťan II.		Italie
27., 28.	Velký		USA
30.	Vážení přátelé, ano		ČR

+ do 15 let nepřístupno

++ do 18 let nepřístupno

Změna programu vyhrazena

KINO DĚTEM

3.11.	Za trnkovým keřem	ČR
10.11.	David a Sandy	Polsko
17.11.	Skřítkové	SR
24.11.	Čarovný les	Jugoslavie

INZERCE

Potřebujete ubytování ?

Sokol Hostivice, oddíl kopané, nabízí na svém stadióně ubytovací prostory, jak pro letní, tak i pro zimní období.

V budově stadiónu je sociální zařízení, sprchy s teplou vodou a kuchyňka.

Pro letní období: 2 místnosti po 4 lůžkách
2 místnosti po 8 lůžkách.

Pro zimní období s topením:

1 místnost po 4 lůžkách

1 místnost po 12 lůžkách.

Cena za lůžko v letním období 25,- Kčs,
v zimním období 30,- Kčs.

Zájemci se mohou hlásit u správce stadiónu na Švermově ulici nebo u pana Romana Kubišty, ul. 14. října 351, 253 01 Hostivice, tel. do zaměstnání od 8-15 hod.: 336-3125, 367-323.

Koupím stavební parcelu, polovinu zahrady nebo domek (i rozestavěný) v Hostivici. Nabídky na telefon 395 367.

Dodání veškerých podlahových krytin, PVC, jekory atd. včetně položení. Dodání a ušití záclon a závěsů, včetně zavěšení provádí OPS Roztoky, Praha 7, Janovského 15, č. t. 803225 nebo po 18,00 na t. č. 46 77 66.

Jazykové kursy pro dospělé

Výuku angličtiny pro začátečníky a němčiny pro pokročilé zahajuje od 1. 10. 1990 PhDr. Eva Podhorská, Švermova 787, 253 01 Hostivice. Informace večer na tel. 395 164.

Vydává: Městské kulturní středisko Hostivice

Rídí: Redakční rada: M. Zvára, A. Tejnor,

K. Šícha, S. Stejspal, Č. Macháček,

E. Hrbková, ilustrace: V. Stanislav

Vedoucí redaktor: Á, Křižková

Tiskne: VIDEOPRESS MON RUDNÁ

Předáno do tisku: 4. 10. 1990